

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 Quid sit obseruantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

QVAEST. CIL.

ARTIC. II. ET III.

Q. 3. 2. 10. 6. Super Quæstio. con-
seminatim artis
cultum secundum.

I. N. ar. 2. 10. 6.

In reponsione ad primum. nota ꝑ cultus nomen absolu te habetur cōmune ad honorem, & reli quos decretes actus vñ litera d: sed in proposita diffinicie Tullij, ubi contra honorem distinguuntur, cultus sumitur pro reliquo decentiis actibus tantum ne superfluitas, aut incongruum aliquid incuratur.

In eodem articulo in reponsione ad lec-
cundum, vñ hinc, ꝑ omisso honoris pra-
fidentis proprijs debiti, non ioli est peccatum, sed est punibiliis per humana legem. Omissio autem hono-
ris extraneorum praefi-
dentiū punibilis non
est pro quanto ad le-
gale debiri non spe-
ciat. Peccatum tamen quandoque est, pro quanto quādop̄ prae-
ter morem est, & a morali propterea de-
bito declinat.

Q. 3. 2. 10. 6. & aliquā munerū largitionē, fī illud ad Rom. 13. Reddite oībus debita, cui tributum, tributum: cui veſtigal, veſtigal: cui timorem, timorem: cui hō-
rem, honorem. Debemus ēt eis reuerentia, & subie-
ctionē. fī illud Heb. 13. Obedite p̄positis vestris,
& subiacete eis. non ergo cōuenienter determina-
tur, ꝑ obseruantia exhibet cultum, & honorem.

Q. 3. 2. 10. 6. SED CONTRA est, quod Tullius* dicit, ꝑ obser-
uantia est, per quam homines aliqua dignitate antecedentes, quodam cultu, & honore dignantur.

Q. 3. 2. 10. 6. RESPON. Dicendū, ꝑ ad eos qui sunt in dignitate constituti, pertinet gubernare subditos. Guber-
nare autem est mouere aliquos in debitu finem, sicut nauta gubernat nauem ducento ē ad portū: omne autem mouens hēt excellētiā quāda, & virtutem supra id, qd mouetur. Vnde oportet, ꝑ ī eo qui est in dignitate cōstitutus, primō consideret excellē-
tia status ī quādā p̄tate in subditos: secūdo, ipsum gubernationis officium. Rōne igitur excellētia de-
betur ei honor, qui est quāda recognitio excellētiae alicuius. Rōne autem offīcij gubernationis de-
betur ei cultus, qui in quodam obsequio consistit, dum scilicet aliquis corum obedit imperio, & vi-
cīum beneficijs eorum pro suo modo rependit.

Q. 3. 2. 10. 6. AD PRIMVM ergo dicēdū, ꝑ in cultu nō solū in-
telligi honor, sed ēt quācunque alia, qd p̄tinent ad
decentes actus, quibus homo ad alium ordinatur.

Q. 3. 2. 10. 6. AD SECUNDVM dicēdū, ꝑ sicut supra dictū est, * duplex est debitus. Vnū quidē legale, ad qd reddendū homo lege cōpellitur: & sic ēt homo hono-
rē, & cultū his, qui sunt in dignitate constituti, plati-
onem super ip̄um habentes. Aliud autem est debitus morale, qd ex quāda honestate debetur: & hoc mo-
do debemus cultum, & honorē his, qui sunt in di-
gnitate constituti, etiam si non simus eis subiecti.

sitia vero legalis se extendit ad actus omnium virtutum, vt su-
pra dictum est. *

ARTICULVS II.

Vtrum ad obseruantiam pertineat ex-
hibere cultum & honore his, qui sunt quādam stipenda laboris.

ARTICULVS III.

Vtrum obseruantia sit potior virtus quam

AD TERTIVM sic procedit. Vt si sit potior virtus, ꝑ pietas. Princi-
ples per obseruantiam exhibetur, & pietate ad particularem: nam familia quādā pars ciuitatis ꝑ gubernatura principis virtus potion est; & magis ī immo-
re ergo obseruantia est potior virtus.

Per Pr̄. Illi qui sunt in dignitate con-
gerunt boni cōsideri: confinguntur ad
bonum priuatum, quod est pp̄ bonum, &
nendum, unde laudabiliter aliquip pro
rēbus mortis sc̄ipios exponunt, ergo
per quam exhibetur cultus his, quāda
habet cultum in personis sanguinis in-
habet.

Per Pr̄. Honor, & reverentia man-
uirtutis post Deū: sed virtutis cul-
& reverentia per obseruantiam virtutem
est. ergo obseruantia est precepta pri-

SED CONTRA est, ꝑ præcepta legi feta
bus uirtutum: immediata autem poli-
gonis, quæ pertinent ad primā tria
pertinet præceptum de honoratione pa-
rii: pertinet ad pietatem: ergo pietas imma-
ritur religionem ordine dignitatem.

RESPON. Dicendum, ꝑ personam
stitutis, p̄t aliquid exhiberi dupli-
do, in ordine ad bonum cōsideri, p̄t, cō-
seruit in administratione reprobando
tiner ad obseruantiam, fed ex parte
exhibet non solū patri, fed ex parte
modo, exhibetur aliquid personam
stirritus pertinens specialiter ad per-
petuitatem, & gloriam, & hoc pro
obseruantiam secundum quod aperte-
tur. Et ideo comparatio obseruantia
cessit est, ꝑ attendatur secundum di-
ctio dñi dñs dñs dñs dñs dñs dñs
utrius virtus. Manifestum est, ꝑ
parentum, & eorum qui sunt nobis
iuncti, substantialis nobis continu-
persone, quæ sunt in dignitate consti-
tuti substantiam pertinet generatio. A
ius principium est pater, quem conti-
nuit, cuius principium filii, qui con-
stituuntur. Et secundum hoc præ-
suminet, in quantum cultum res
magis coniunctis, quibus magis virtutem
ad paterem.

AD PRIMVM ergo dicendū, ꝑ ex parte
paratur ad patrem, sc̄iūt unicelle-
cularem, quādā ad extētum gen-
erationis. Non autem quādā ad hoc, ꝑ ex parte
generationis. Sicut enim comparatio
tus diuina, quæ est omnium proba-
in dignitate constituta ordinari.

AD SECUNDVM dicēdū, ꝑ ex parte
in dignitate constituta ordinari.